

SECONER-NIEUWS

IN DEZE EDITIE:

20 jaar Seconer-Nieuws	1
Van de bestuursafel	2
Paasklaverjassen	3
Bezoek aan het NCCR	4
Een rondreis door China	7
"Oude Fred"	10
Toekomstperspectief	12
De keuken uit mijn kindertijd	13
Maas II—vervolg	14
Enquête	16
Personalia	17
Contactadressen	18

Seconer-Nieuws en AVG

Zoals jullie eerder in Seconer-Nieuws hebben kunnen lezen mogen gegevens niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van BPRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u Seconer-Nieuws wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres:

Redactie@seconer.nl

20 JAAR SECONER-NIEUWS

15 december 1999 - Nr. 1 - Jaargang 1

SECONER-NIEUWS

Contactblad voor Senioren van Nerefc (BP / Texaco)

1 Een nieuw Nerefc geluid

Contacten
Het niet langer verplicht elke dag naar het werk moeten wordt door een ieder op een andere manier ervaren. Sommigen hebben al een aantal jaren van tevoren naar de ingrijpende verandering toegewerkt en zijn zich door hobby's of andere activiteiten na hun pensionering een ander mens gaan voelen. Maar zoals tijdens de retnie viel te behuisteren geldt dat niet voor iedereen. Velen van ons missen niet direct het werk en alle besommeringen die daarmee gepaard gaan, maar veel meer de contacten, de sfeer van het werk en de gezelligheid die je toch vaak met je collega's ondervindt. Bovendien blijkt het na pensionering of Nerefc vaak moeilijk je vragen over diverse zaken bij Nerefc beantwoord te krijgen. Die ervaringen hebben er in eerste instantie toe geleid dat de werkgroep Senioren Contact Nerefc, kortweg Seconer, is opgericht en er een nieuw Nerefc geluid valt te behuisteren.

Doelstelling
Met Seconer heeft u inmiddels al kennis kunnen maken tijdens de retnie van oktober jongstleden waarover verderop in dit blad meer. Ook heeft u al wat schriftelijke informatie over de doelstelling van de werkgroep ontvangen. In het kort komt die doelstelling er op neer dat de werkgroep de collectieve belangen zal behartigen door het fungeren als intermediair.

Inhoud:

1 Nieuw Nerefc geluid	7 Ronde Raff.
2 Verslag Seconer retnie 8 oktober	8 Advertentie/ruilbeurs
3 Het ontstaan van de Seconer adressenlijst	9 Afscheid van werk
4 Het leek zo ver en het kwam zo snel	10 Contactadressen
5 Vragenboekje	11 Nieuwjaarsrems
6 Persoonlijk contact	12 Feest der herkenning in beeld

Op 15 december 1999 verscheen de 1ste editie van Seconer-Nieuws.

Sinds de 1ste uitgave zijn jaarlijks 4 edities Seconer-Nieuws verschenen die door een kleine redactie werd en wordt gemaakt. De eerste editie werd samengesteld door Piet Bout, Piet van Kessel en Dick van de Berg. De redactie is in de loop der jaren wel enigszins gewijzigd maar vanaf de eerste editie hebben Piet Bout en Piet van Kessel zich met passie ingezet om de Seconer deelnemers geïnformeerd en verbonden te houden.

Sinds 2009 bestaat de redactie van Seconer Nieuws uit Rob van Breda, Klaas Kuipers en Piet van Kessel met als eindredacteur Piet Bout.

In september 2018 is Piet Bout gestopt als eindredacteur en heeft Rinus Poppelaars zijn rol overgenomen.

Gedurende de jaren is het gezicht van Seconer-Nieuws, het contactblad voor senioren van Nerefc (BP/Texaco) nogal eens gewijzigd, maar zijn de verhalen altijd leuk, interessant en boeiend gebleven.

Als redactie hopen we op uw bijdragen, in de vorm van verhalen en/of foto's, te kunnen blijven rekenen en zullen wij ons met uw steun blijvend inzetten om het contactblad 4 maal per jaar uit te geven.

Als bestuur en als redactie vinden dat het tijd wordt om de naam Seconer-Nieuws te wijzigen in een naam die aansluit bij de huidige situatie. Nerefc, waarvan de naam Seconer (Senioren contact Nerefc) is afgeleid, bestaat al sinds 2007 niet meer.

Het lijkt ons een leuke uitdaging om met elkaar een nieuwe naam te bedenken en we nodigen u daarom uit om een nieuwe naam de bedenken voor de stichting en de nieuwsbrief. Het bestuur zal uit de inzendingen een winnende naam kiezen en de inzending waarderen met een leuke prijs.

Stuur uw voorstel voor 29 februari 2020 naar secretaris@seconer.nl. In de 2e editie van 2020 zullen wij het resultaat bekend maken.

Het bestuur en de redactie.

SECONER-NIEUWS

Tot 2009

Contactblad voor Senioren van Nerefc (BP / Texaco)

Contactblad voor senioren van BPRR en Texaco

SECONER-NIEUWS

Actueel

VAN DE BESTUURSTAFEL

Van de bestuurstafel : januari 2020

Tijdens de evaluatie van de reünie naar het spoorwegmuseum bespraken we vele enthousiaste berichten die we hebben ontvangen. Er zijn daarnaast wel enkele kleine aspecten die we verder kunnen verbeteren.

Toch beseffen we dat er een grote groep gepensioneerden is die zich niet laat zien op de jaarlijkse reünie.

Sommigen gaven aan ons aan dat ze een hele dag niet zo zien zitten en dat ze mogelijk wel zullen deelnemen aan een ander alternatief.

Bij allen die we hebben gesproken overheerste de gedachte dat ze het toch wel leuk zouden vinden oud-collega's weer te ontmoeten.

Om hieraan opvolging te geven hebben we een enquête ontworpen om de stemming over dit onderwerp te peilen.

Deze enquête vindt u verder in dit nummer. We zullen deze ook via e-mail verzenden zodat het invullen wat eenvoudiger is.

Door de afspraken, die we al vroeg moeten maken, hebben we besloten in 2020 nog een traditionele reünie zullen organiseren. Als we op basis van de resultaten van de enquête besluiten op een of meer alternatieve ontmoetingen over te gaan dan zal dit pas in 2021 gebeuren. We houden u op de hoogte.

Nu we de eerste versie van de website tot onze beschikking hebben gaan we nu een tweede fase in. De bedoeling is dat we het gebruik van de website gaan intensiveren waarbij ook de archief functies gaan inrichten (b.v. oude edities Seconer nieuws, bestuur documenten ledenbestand).

De overeenkomst met de PV heeft geleid tot een voor ons transparant proces hoe gepensioneerden lid kunnen worden van de PV. Tot nu toe hebben zich ongeveer 50 mensen aangemeld. Wij hopen en vertrouwen erop dat het PV-bestuur van hun kant de actieve leden en de Seconer leden op gelijkwaardige wijze zal behandelen. In ons overleg met het PV-bestuur is dit nadrukkelijk aan de orde gekomen.

NIEUW JAAR 2020

De feestdagen zijn weer achter de rug, de kerstboom is weer opgeruimd en om weer te genieten van de oliebollen en appelflappen moeten we weer een jaar wachten.

We hopen dat al onze lezers fijne dagen hebben gehad en het Seconer bestuur en de redactie van Seconer-Nieuws wenst iedereen een gezond en voorspoedig 2020.

een fantastische start in JAN
liefde met FEB en vrede in MAART
geen zorgen in APRIL
plezier in MEI
genieten van JUN tot NOV
dankbaarheid in DEC
voor een ongelooflijk jaar

**WEGENS
DOORSLAAND SUCCES**

**DIT JAAR WEER
EEN NIEUW JAAR**

Paasklaverjassen

Wanneer: Woensdag 8 April 2020 om 19.30 uur.
Waar: In het Cafetaria te Europoort (zaal open vanaf 19.00 uur)
Inschrijfgeld: 5,00 € pp. (gepast betalen a.u.b.)

Aanmelden: Gerrit Plantinga
g.plantinga1@chello.nl
Tel: 0181-482519 of 06-21419944

De eieren zijn al besteld zodat niemand met lege handen naar huis gaat.

Ook introducees zijn natuurlijk van harte welkom! Wel graag even de namen van te voren doorgeven.
Aanmelden tot woensdag 1 April 2020.

Met vriendelijke groet en natuurlijk graag tot 8 April 2020.
Gerrit Plantinga

**ALS DE LAT
TE HOOG LIGT**

Postbus 1045 6801 BA Arnhem www.loesje.nl

**KUN JE
ER NOG ALTIJD
ONDERDOOR
LOPEN**

Loesje

NCCR—HET NIEUWE CENTRALE CONTROLEKAMER COMPLEX VAN BPRR

Uit veiligheidsoverwegingen is in 2016 besloten om de controlekamers van de raffinaderij die nu te midden van de units gesitueerd zijn te verplaatsen naar de rand van het terrein bij de hoofdingang.

De plek van de voormalige bewakingsloge en het administratiegebouw heeft plaats gemaakt voor een nieuwe beveiligings-entree plus maintenancekantoor

Het voormalig laboratorium met daarboven de voormalige kantoren van Technical en Planning is nu getransformeerd tot was- en kleedruimte plus technische voorzieningen. Op de plek van de voormalige Autohobbyclub en een uitbreiding richting voormalig lab. is de NCCR gebouwd en ingericht. Het gebouw wordt de werkplek van ca. 320 personen.

Door: Piet van Kessel

Op een zonnige 25^e oktober j.l. kregen zes leden van Seconer een rondleiding door de nieuwe controlekamer van BPRR aangeboden.

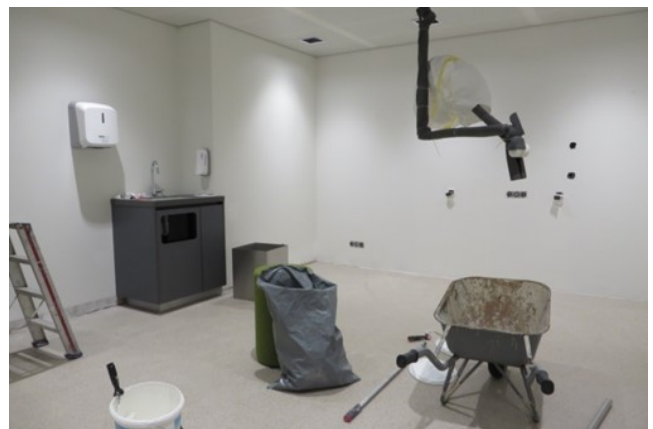
Onze gids, Danny Slooters, de Project Service Manager kent de historie en de bouw van de NCCR als geen ander. Onderstaand een beeldverslag van ons bezoek.

Aandachtig luisteren Seconer bestuurs- en redactieleden naar Danny Slooters, 2e van links

Entree, loge van Security. Wat een verschil met de keet naast de slagbomen van hoofdingang, ook wel "Fort Unox" genoemd.

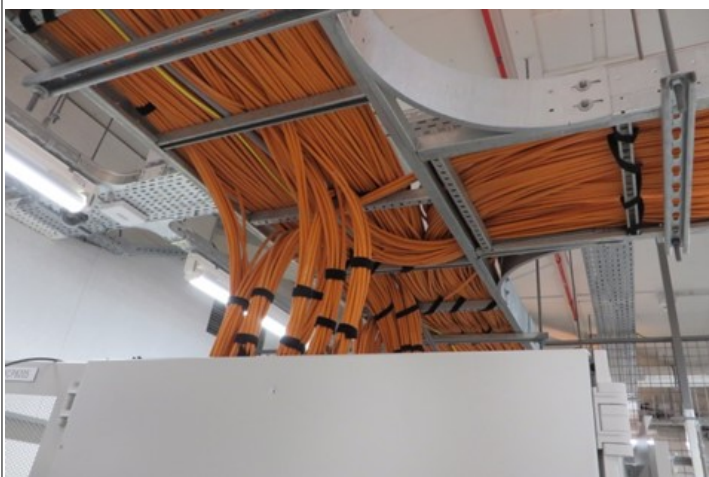
Vestiging van de medische dienst, ziekentransport (de kruiwagen) staat al gereed

Ook onder de vloer liggen vele kabels.

Wie of wat komt er uit de Locker? De nieuwe kleedruimtes zijn schitterend.

In totaal is 88 kilometer glasvezelkabel toegepast.!

Rinus ontmoet "On the Job" Jonathan Lewis.
Jonathan ken ik van diverse projecten.

Op elke werkplek worden dubbele beeldschermen gemon-
teerd

Waste Office" Arnold Bakels, met uitzicht op hun
oude locatie in het engineeringgebouw.

In deze prachtige ruimte met uitzicht door de vele
ramen op de Brandweergarage, komt de afdeling En-
gineering. Tientallen zwenkarmen moeten nog van
grote beeldschermen worden voorzien.

Drie van deze stellingen met accu's vullen de ruimte
en dienen als noodvoorziening bij elektriciteit uitval.

Danny Slooters is een boeiende verteller.

Jan Ketellapper vraagt om details terwijl Klaas Kuiper zich achter de oren krabbelt

De tour eindigt in de nieuwe Controlekamer. Deze controlekamer is uiteindelijk het doel van alle activiteiten die we zojuist hebben mogen zien.

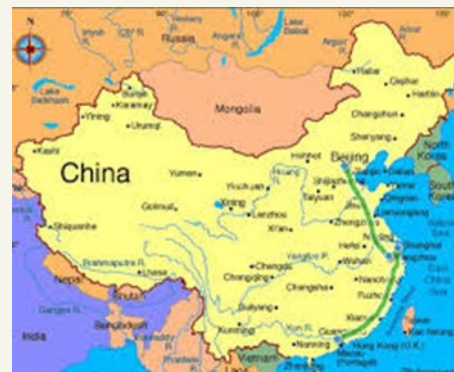
Als gepensioneerde die al wat langer de technische ontwikkelingen op de raffinaderij niet meer gevolgd heeft, krijg je het gevoel dat je in een ander tijdperk bent terecht gekomen. De IT snelheid waarmee op elke verandering wordt gereageerd is bijna niet meer te bevatten. Verder is de inrichting voor de werkers gewoon jaloersmakend geriefelijk en prachtig afgewerkt.

Na afloop zeiden we tegen elkaar: "Als we toch weer eens jong zouden kunnen zijn, wat zouden we dan graag hier komen werken!"

EEN RONDREIS DOOR CHINA

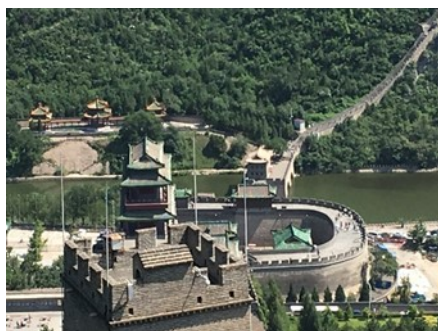
Door Rob van Breda

Afgelopen zomer hebben we een rondreis gemaakt door China. Misschien een niet echt voor de hand liggende vakantiebestemming maar het was wel een heel interessante ervaring. Het is een enorm groot land en dat is in het begin wel even wennen. Als je het vergelijkt met Europa realiseer je je pas hoe enorm daar de afstanden zijn. De belangrijkste rivier van China, de Jangtse, heeft haar oorsprong ergens in de bergen van Tibet in het Westen van het land, en ze eindigt in het Oosten bij de havenstad Shanghai in zee. Haar lengte is ruim 5000 kilometer. Daarmee is dus ook ongeveer de breedte van het land aangegeven. Van Noord naar Zuid is China ongeveer 3000 kilometer "hoog". Ons eigen land past er qua oppervlakte ruim 230 keer in.... De relatief korte afstanden deden we per bus, maar de grotere afstanden van de reis gingen per hoge snelheidstreinen (3x) of met binnenlandse vluchten (2x). Die treinen halen overigens snelheden van 240 Km / hr! Iets waar je weinig van merkt.

De reis

Via Brussel en Frankfurt zijn we naar Peking gevlogen en drie weken later, vanuit Hongkong via München en Brussel zijn we weer terug naar Nederland gevlogen. In de tussenliggende weken hebben we een groot deel van het land bereisd en onderweg in tien verschillende hotels overnacht en hebben een driedaagse boottocht over de rivier de Jangtse gemaakt. Een volledige lijst van alles wat we bezocht hebben zou wel een beetje erg lang worden, maar de meeste voor westerse toeristen belangrijke geachte

zaken hebben we wel bezocht. Zo hebben we de ruim tweeduizend jaar oude Chinese muur beklommen, zijn we in de "verboden stad" geweest en hebben we het eveneens ruim tweeduizend jaar oude terracottaleger bezocht. Ook zaken als het zomerpaleis van de keizer, de beroemde Gele bergen de eeu-

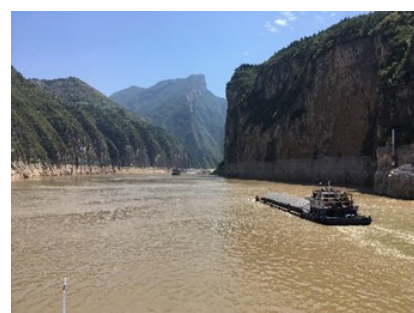
wenoude rijstterrassen, de driekloven dam, een bezoek aan de pandaberen, en een boottocht over de rivier de Li met een soort gemotoriseerd vlot stonden op het programma. Alles bij elkaar hebben we zo'n dikke 6000 kilometer binnen China gereisd.

De Jangtze

Eén van de hoogtepunten van de reis was wel de tocht met een cruiseschip over de belangrijkste rivier van het land, de Jangtse.

Deze vaartocht ging onder andere door de ooit zo beruchte driekloven passage en eindigde bij het stuwmeer dat ontstaan is boven de grootste stuwdam ter wereld, de drieklovendam. De Jangtse is de grootste rivier van China. Haar stroomgebied loopt, zoals eerder gezegd, van Tibet tot aan Shanghai.

Ongeveer zevenhonderd grote en kleine rivieren lozen hun water in deze immense waterstroom. Ze gaat op een zeker moment door een aantal bergkloven waar door de versmalling, in het verleden het water zo woest stroomde, dat het vaak onmogelijk was om de rivier verder op te varen. Hier en daar zijn er heel smalle zijtakken van de rivier, veel te klein voor ons cruiseschip.

Daar zijn we een keer overgestapt op kleine scheepjes voor een korte tocht door die smalle bergkloven. Indrukwekkend! De rivier was dus vroeger vooral in het regenseizoen woest en ontembaar en vaak waren er overstromingen met schade en vele doden als gevolg.

Na jarenlang overleg en twijfelen over de juiste locatie heeft de Chinese overheid uiteindelijk besloten een stuwdam in deze rivier te bouwen. Met de bouw werd begonnen in 1994 en in 2006 was het project gereed. (kosten ca 23 miljard Euro) Het is verreweg de grootste stuwdam ter wereld geworden. De dam is ruim 2,1 kilometer lang en heeft een hoogte van wel 185 meter! Het water in het ontstane stuwmeer staat aan de "hoge kant" ongeveer 110 meter hoger dan het water aan de lage kant. De technuten onder ons denken nu waarschijnlijk onmiddellijk; ahá zo'n waterkolom levert zeker wel een druk van een Bar of tien op en daar kun je wel wat mee. Nou, dat gebeurt dan ook. De 26 door water

turbines aangedreven generatoren hebben een gezamenlijk vermogen van ca. 22.400 Megawatt, dat is gemiddeld ongeveer 2% van het totale verbruik van het land. Parallel aan de dam is er een enorm sluizencomplex gebouwd en tevens is daar de grootste scheepslift ter wereld. Het ding is geschikt voor schepen tot maximaal 3000 ton en het maximaal te overbruggen hoogteverschil is 113 meter. Er verdwenen aan de stuwmeer-kant een flink aantal steden en dorpen onder water en als gevolg daarvan moesten er in totaal ruim 1,2 miljoen mensen verhuizen. Dat gaat er in China in dat soort gevallen overigens héél anders aan toe dan bij ons in het Westen. Wie op zondagavond de TV serie van Ruben Terlou en die van de Belg Tom Waes heeft gevolgd, heeft gezien dat geen mens daar durft te protesteren tegen zo'n gedwongen verhuizing. De Chinese overheid ziet en weet alles en is in het land nogal "aanwezig" om het zo maar eens voorzichtig uit te drukken.

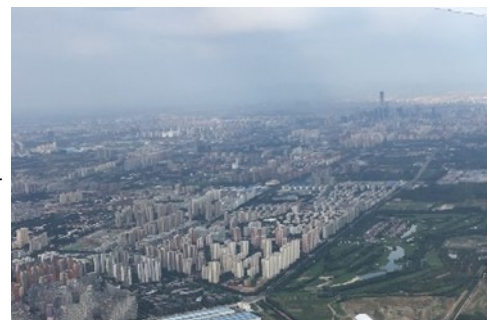
Er blijken door die dam echter ook een aantal onvoorziene problemen te zijn ontstaan. Recent heeft de Chinese overheid officieel verklaart (en dat is zéér opmerkelijk, want gewoonlijk hoor je van de overheid alleen maar dat daar alles fantastisch gaat) dat de dam ook zo zijn nadelen kent en dat deze op termijn een groot milieuprobleem kan gaan veroorzaken. Dit, omdat de rivier zonder dam een enorme capaciteit had om vuil en slib af te voeren naar zee en dat is nu niet meer mogelijk. Veel steden stroomopwaarts lozen hun vuil op de rivier, waardoor het stuwmeer nu al aan het verworden is tot een riool want het water kan wel weg maar het vuil bezinkt. Ook de drinkwatervoorziening komt daardoor op termijn in de problemen.

Wonen

Ongeacht in welke stad je ook arriveert, wat je als eerste onmiddellijk opvalt, is het enorme aantal hoge flatgebouwen. Het zijn meestal woontorens van minimaal 20 tot soms wel 40 verdiepingen hoog. Naar onze normen staan ze dan ook nog eens griezelig dicht tegen elkaar aan gebouwd. De foto hiernaast, gemaakt vanuit een vliegtuig, geeft er een aardig beeld van. Deze

flatgebouwen worden in China onderling ook wel gekscherend "handshake apartments" genoemd. Je kunt er je buurman in de andere flat tegenover je, s 'morgens bij wijze van spreken vanuit je keukenraam een kopje thee aanbieden, zo dichtbij is ie. Dit heeft natuurlijk ook wel een reden. In de eerste plaats moet je maar zien dat je een bevolking van ongeveer 1300 miljoen zielen een betaalbaar dak boven het hoofd kunt bieden en dan kom je kennelijk al snel in dit soort hoogbouw terecht, alhoewel het gerucht gaat dat er ook heel veel leeg staan. Elke stad schijnt van de overheid jaarlijks

aan een soort minimum quotum van nieuwbouw moeten komen. Dus bouwen maar ongeacht de behoefte (en dat gaat daar bijna dag en nacht door).

Shanghai de "Flesopener"

Hongkong

Werken

Verreweg de meeste en de beste banen vindt je in de stad en dan heb je als Chinees dus weinig keuze. Die steden zijn overigens naar onze maatstaven vaak enorm. Steden van zes tot tien miljoen bewoners zijn niet ongewoon. De stad Chongqing is helemaal gigantisch met wel tweeënder-

tig miljoen inwoners! Kennelijk wil iedereen in de stad wonen, want als je op het platteland woont, ben je een enorme "loser". Zo simpel is dat. Dit laatste heeft volgens mij veel te maken met de culturele revolutie in de jaren zestig. Weet u nog met het rode boekje? Dit onder aanvoering van de grote roerganger Mao. Intellectuelen werden toen massaal naar het platte land verbannen om daar met hun handen in de klei maar eens te leren wat écht werken was. Nadat in de zeventiger jaren de revolutie een beetje was uitgewoed en iedereen weer mocht terugkeren naar de plek waar hij oorspronkelijke vandaan kwam, hadden de meeste mensen waarschijnlijk bij het woord "platteland" de associatie van; dat was eens maar nooit meer! Het gevolg is dat kennelijk iedereen in de stad wil wonen en deze, waar je ook komt, hoofdzakelijk uit hoogbouw bestaat. Kom je dicht bij het centrum van een stad, dan worden de gebouwen nog veel hoger (er zijn er van meer dan 600 meter hoog!) maar dat zijn dan kantoorgebouwen. Deze kantoorgiganten zijn s 'avonds allemaal fel verlicht met vaak wisselende kleuren. Je krijgt over het algemeen de indruk dat er in China een sterke "drive" is om het Westen te laten zien dat ze óók kunnen wat wij doen. Veel imiteren dus. Dus dat een grote stad daar ook een skyline moet hebben. Die wordt dan gebouwd, maar dan moet alles wel veel groter en indrukwekkender lijken dan bij ons.

Het klimaat

Voorafgaand aan deze reis dachten we in onze onwetendheid dat China ongeveer ter hoogte van Europa lag, maar dan uiteraard een heel eind naar het Oosten. Dat we daar helemaal naast zaten bleek bij aankomst al snel. Het was nog augustus en het was er met een temperatuur van dik boven de dertig graden, naar onze normen, ongezond heet. China blijkt dus grofweg ter hoogte van Noord Afrika te liggen en dat verklaart dan ook de hitte die we daar meemaakten. Hongkong dat tamelijk zuidelijk ligt, ligt ongeveer ter hoogte van Zuid Egypte. Dat je aan die hitte nooit echt went, blijkt wel uit het feit dat waar je ook komt, vrijwel elk appartement over een airco beschikt. Zelfs bij de meest armoedige woningen zie je aan de muur een airco-unit hangen.

"Bijgeloof"

Alhoewel de overheid het sterk probeert te ontmoedigen, speelt bijgeloof (althans bijgeloof in onze ogen, want wie weet is het wél terecht...) nog een grote rol in de Chinese samenleving. Een mooi voorbeeld hiervan zagen we in Hongkong. Het flatgebouw op de foto met dat gat erin, staat niet ver van de kust. Kijk het zit zo; In de bergen achter het gebouw woont al jarenlang een draak. Elke nacht vliegt die draak volgens een vaste route naar het strand om zich daar in zee te baden. Als je dan daartussen opeens een flatgebouw neerzet, moet je er natuurlijk wel voor zorgen dat je de draak niet belemmert in zijn vlucht, want doe je dat niet, dan geeft op den duur alleen maar problemen en ellende. . . De oplossing voor dit probleem ziet u op deze foto. Er wordt in de flat gewoon een flinke gat opengelaten om de draak niet te hinderen in zijn nachtelijke vlucht. Dit is overigens niet het enige voorbeeld. We hebben in Hongkong meerdere gebouwen gezien met dergelijke openingen. In zijn algemeenheid gaat dit volgens de leer van Feng Sui (Wind

en Water). De foto is overigens in Hongkong genomen. Daar krijgen de mensen nog de lengte om uiting te geven aan hun geloof. Op het vasteland van China zijn we dit overigens nog nooit ergens tegengekomen, daar krijgt men er de lengte niet voor. Wij kennen het getal 13 als ongeluksgetal. Nou, dat is helemaal niets vergeleken met de ongeluksdreiging die er in China van het getal vier uitgaat. Dit getal is zo "fout" dat je het werkelijk nergens tegen komt. Net als de kleur groen trouwens, die is ook niet erg populair want daar schijnt ook iets niet mee in de haak te zijn.

Iets tweedehands kopen is overigens ook uit den boze. Als je van iemand bijvoorbeeld een gebruikte stofzuiger zou kopen, dan kleeft daar nog steeds de eventuele pech en tegenslag van de vorige eigenaar aan en daarom kun je beter altijd alles maar nieuw kopen en dat wordt dan ook door iedereen met groot enthousiasme gedaan. Nieuw is altijd veel beter dan oud. Het is ook om die reden dat oude stadswijken in hoog tempo tegen de vlakte gaan om plaats te maken voor nieuwbouw. Een gezellig straatje met terrasjes zijn wij er nergens tegengekomen. Ze zullen er misschien best nog wel zijn, maar die ouwe troep, daar schaam je je toch voor en dat laat je toch niet aan je buitenlandse bezoekers zien....Wordt vervolgd

EEN HERINNERING VAN "OUDE FRED" - VERVOLG

Door: Fred van der Heiden.

Na een carrière als bedrijfsleider van een supermarkt begon Fred van der Heiden in 1980, op 44 jarige leeftijd, aan een nieuwe carrière bij (toen nog) BP Raffinaderij Nederland BV als assistent-operator. Na het lezen van de oproep in Seconer-Nieuws om kopij aan te leveren besloot Fred in de pen te klimmen.

In de vorige editie heeft u het eerste deel van zijn loopbaan bij BP kunnen lezen. Onderstaand leest u het vervolg.

Ja, voor velen was ik natuurlijk al "oud" toen ik in dienst trad op mijn vijfenveertigste. Pas na mijn vertrek hoorde ik in de garage die gebruikt kon worden om je auto een beurt te geven of andere reparaties uit te voeren dat er over mij nog wel gesproken werd als zijnde "oude Fred". Het ging dan meestal over het feit dat ik diverse apparaten andere namen gaf. Prima, men was mij dus nog niet meteen vergeten. Ik was een Opel Kadett rijder, een heerlijke auto met veel ruimte onder de motorkap en was dankbaar voor diegenen die dan toevallig ook in de garage bezig waren voor hun hulp want ook daarin had ik twee linkerhanden. In die tijd kon jezelf nog sleutelen aan de wagen. Ik denk dat ik ook daar die fijne vent heb leren kennen. Hij leerde mij van alles en ik kwam ook soms bij hem aan huis. Hij zal bij maintenance gewerkt hebben. Samen met hem heb ik mijn huidige Seat Alhambra gekocht nadat ik op 69 jarige leeftijd mijn linkerbeen verloor, een fantastische wagen die nu al 16 jaren oud is, uiteraard een auto-maat. Louis van Manen, ook een fijne vent heeft aldaar nog een LPG installatie in mijn latere citroen BX gezet. Hij is helaas onlangs overleden.

Ik ben er nog steeds verbaasd over dat ik die 15 jaren BP zonder "kleerscheuren" ben doorgekomen. Dit realiseer je je eigenlijk pas achteraf. Zo mankeer ik nog

steeds niets aan mijn reukorgaan terwijl ik soms toch droop van de stinkende vloeistoffen die tegen mij aan kwamen. Ik was niet altijd voorzichtig genoeg maar had ook nooit eerder geleerd hoe met dingen om te gaan zoals bij voorbeeld eenvoudig een tank vullen.

Onlangs vulde een nieuwe pompbediende mijn benzinetank maar voor de helft en omdat hij dat te snel deed en zodoende de vloeistof flink uit de vulopening spetterde en daardoor die benzinerevolver afsloeg. Hij begreep dit niet maar zelfs dat heeft een uitleg nodig. Al die dingen moest ik ook nog leren. Zo iets is wat moeilijk over te brengen bij collega's die daar van jongs af aan mee omgaan. De gevaarlijkste vloeistof vond ik toch wel "Natronloog" ofwel "Caustic" genoemd. Ik zag daarvan niet geïsoleerde leidingen boven mijn hoofd lopen en omdat dit agressieve spul de leidingen kunnen aantasten ging ik daar nooit onder lopen. Met een ernstig gezicht alsof ik overal van af wist waarschuwde ik dan de mannen van die firma's die overdag reparaties moesten uitvoeren. Zo had ik, ondanks mijn weinige kennis, toch nog wat te vertellen.

Ha ha Ja, het geluk was met de dommen.

Er kwam een nieuwe "dagbaas" die je soms met voornaam en soms met achternaam mocht aanspreken. Toch een man waar je niet de nachten mee doorbrengt dus oppassen met wat je zegt. Kon ik hem op de "plant" niet ontlopen dan veinsde ik dat mijn aanwezigheid elders gewenst was. Door onoplettendheid die in de nacht voornamelijk te wijten was aan slaapgebrek konden deze te late reacties in het proces nog wel rechtgezet worden voordat de nieuwe shift ons kwam aflossen. Het hoefde niet met zoveel woorden tegen mij gezegd te worden maar ik voelde dat de dagdienst in die tijd wel eens wat meer van ons wilde weten dan dat wij loslieten. Al was ik hierin maar een zeer kleine speler, ik begreep wel dat ik niet teveel kon ingaan op de uitnodigin-

gen van bijvoorbeeld afdeling training om hen te vertellen hoe het met mij ging. Het woord “matennaaiër” was al gauw gevalen. Toch een nieuw woord toegevoegd aan mijn vocabulaire. Toen ik al een aantal jaren werkzaam was moest ik een soort mondeling examen afleggen. Ik werd van te voren geducht getraind wat bij voorbeeld "pompen in serie" en "pompen parallel" betekende. Goed, op een gegeven ogenblik begreep ik het maar onthouden was lastig.. Een medewerker van training had mij getraind op de antwoorden van mogelijke vragen en was ook bij mij. Ik was knap nerveus en wist ook niet wat er vanaf hing. Het leek mij toch het veiligste om te proberen vragen te omzeilen door te proberen om meteen over andere dingen te praten maar hier zou hij toch niet in trappen ? Toen het tijd was gingen wij, de medewerker van training en ik, naar het kantoor van die dagbaas. Hoe het gesprek verlopen is ben ik eigenlijk vergeten, Ik weet wel dat ik constant aan het woord was uit angst dat die man vragen zou gaan stellen. Volgens mij heb ik hem in de eerste plaats bedankt dat hij mij de gelegenheid gegeven heeft om mijn droom (werken op de raffinaderij) om te zetten in de werkelijkheid etc.etc.etc. Voor ik het wist was het gesprek afgelopen en heb maar niet naar de uitslag gevraagd en er was geen verandering in mijn taken. Het praten ging mij zo wie zo goed af. Dat ontlokte een andere mentor de opmerking : “Fred, je hoeft die olie niet te verkopen alleen maar meehelpen om die olie op de juiste wijze te raffineren”. Diezelfde man die timmerman geweest was heeft een wandje voor mij gemaakt van degelijk hout om een stuk van de woonkamer af te scheiden zodat wij een kamertje er bij hadden voor het geval Emma familie uit Denemarken kreeg. Nooit kunnen bevroeden dat dit een gouden uitkomst was toen Emma in 2014 ziek werd en wij dit kamertje konden gebruiken om voor dag en nacht een buitenlandse verzorgster konden herbergen. Nu wordt dit kamertje op dezelfde manier gebruikt maar dan voor mij.

In de eerste jaren van mijn aanwezig zijn op mijn werk (kon dit in het begin niet anders zien want dit stond in scherpe tegenstelling met mijn arbeidsintensieve leven als bedrijfsleider in een supermarkt) was ik bezig met die boeken met een blauwe kaft door te nemen en het viel niet mee om dat allemaal te onthouden. Het was ook zo saai geschreven. Daarom bracht ik er een spelelement in. Niemand wist dat want men zou mij als hartstikke gek verklaren en ook nu nog durf ik er niet over te praten. Het viel mij op dat er privé zoveel gepraat werd over het lage salaris terwijl het in mijn ogen hoog was maar ja als je ieder jaar een andere auto koopt zoals enkele operators deden dan ben je natuurlijk gauw door je centen heen. Er waren uitdrukkingen van mijn collega's die ik niet plaatsen kon maar het was niet zo dringend dit te weten gezien de, mijn inziens, onbelangrijkheid. Zo had iemand zo nu en dan iets in de “aanbieding” ; het enige probleem was dat het “ van de wagen afgevallen was”. Soms zag ik zo een verpakt artikel voorbij “schuiven” maar ik zag geen enkele deuk aan de buitenkant. De uitdrukking “van de wagen gevallen” had ik toch niet helemaal begrepen..

Ik kreeg er een belangrijke functie bij, het beheer over de frites pan. Daar zat natuurlijk het kopen van croquetten, frikandellen en andere soms kwalitatief dubieuze artikelen

bij. Zo was ik ook heer en meester over het consumptie ijs en lette goed op dat de cornetto's niet zacht waren aan de onderkant want dan waren ze te oud. Dit waren hoogtepunten in het saaie operatorschap, tenminste zo zag ik dat.

Mijn verhaal is een ongeordende aaneenschakeling van gebeurtenissen maar zullen ze voor diegenen die in die tijd gewerkt hebben, herkenbaar zijn.

Van mijn moeders kant kom ik uit een toneelspelersfamilie dus ondanks mijn streven om zo realistisch mogelijk te zijn heb ik natuurlijk wel mijn uitglidders. Het is natuurlijk dodelijk als ik hetzelfde twee maal vertel dus daar ben ik extra waakzaam in.

Ik moet zeggen dat ik veel respect heb voor mijn collega's die dit werk deden en hier een enthousiasme voor konden opbrengen. Ik deed weleens aparte dingen, zoals na mijn controleronde op de plant lekker languit in het gras gaan liggen. Mijn supervisor in die tijd die nog een grotere buikomvang had dan ik momenteel zag mij liggen en ik moest natuurlijk "op het matje" komen, niet zo verwonderlijk.

In 1981 deed BP mee aan een onderzoek naar ploegen-dienstsysteemen. We gingen van een 4-ploegen naar en vijfploegen systeem en daarvoor bestonden verschillen-de roosters.die door de operators konden worden uitge-probeerd. Het ene systeem vond men al beter dat het andere. Zo had je het 2-2-2 systeem. Een zogenoemd snelroterend systeem dat beter zou zijn voor het biolo-gische ritme. Persoonlijk vond ik het 5-5-5 rooster het minst belastend voor mijn gezondheid maar omdat er relatief veel meer jongere werknemers waren met gezin-nen, koos men uiteindelijk voor het 3-4-3 systeem.

Mijn respect voor diegenen die dit uitgevonden hebben. Een zekere professor Thierry uit Amsterdam was de bedenker van dit rooster dat altijd nog beter was dan het oude 7-7-7 systeem.

De nachtdiensten bleven natuurlijk niet goed voor je gezondheid en ieder probeerde daar op zijn eigen manier doorheen te komen. Ik had een goed verantwoordelijkheidsgevoel maar soms was het in de nachtdienst zo dat mijn ene oog dichtviel. Dat noemden wij dan een krokodillenslaapje. Ik heb nooit in de controlekamer “gelopen” en ambieerde dat ook niet ; buiten in de frisse lucht was beter. Toch was ik vaak ‘s morgens geradbraakt.

Eigenlijk was ik nooit ziek maar in de laatste weken voor 11 januari 1996 (mijn 60ste verjaardag) ging ik "strompelen".

Mijn supervisor merkte dat en ik kon een paar dagen eerder met mijn “carrière” stoppen.

TOEKOMSTPERSPECTIEF IN NEDERLAND

Dit is Nederland regelstaat nr 1

Hoe ziet jullie toekomst eruit als je de nieuwe elektronische identiteitskaart op zak hebt?

Een klein voorproefje:

- Telefoniste : 'Pizza Hut, goede morgen.'
- Klant: 'Goede morgen, ik wil een paar pizza's bestellen.'
- Telefoniste: 'Mag ik uw Burgerservicenummer, meneer?'
- Klant: 'Dat is 222 0033653 52.'
- Telefoniste : 'Dank U, meneer Jan Vandenbroecke. Uw adres is Haagstraat 256 en uw vaste telefoonnummer is 288 54 22. Uw telefoon op uw werk bij Dexia is 678 89 65 en uw GSM 06 – 75 65 25 32. Vanuit welke locatie belt U ons?'
- Klant : 'Euh.... ik ben thuis. Vanwaar haalt u al deze info over mij?'
- Telefoniste: 'Wij zijn op Het Systeem aangesloten, meneer.'
- Klant: : (zucht diep) 'Goed dan! Mag ik twee pizza's met ham, mozzarella en...'
- Telefoniste: 'Ik denk niet dat dit een goed idee is, meneer.'
- Klant: 'Hoezo?'
- Telefoniste: 'U lijdt volgens uw medisch dossier aan hoge bloeddruk en u hebt ook een te hoog cholesterolgehalte; uw ziekteverzekering weigert de gevolgen van schadelijk eetgedrag te vergoeden in geval van problemen. Bovendien krijgen wij ook een boete voor het leveren ervan.'
- Klant: 'Oei! Wat raadt u mij dan aan?'
- Telefoniste: 'Probeert u onze Pizza met yoghurt en sojabrokjes eens. U zult dat ongetwijfeld heel lekker vinden.'
- Klant: 'Waarom denkt u dat ik dat zal lusten?'
- Telefoniste: 'Uw vrouw heeft onlangs het boek 'Lekkere recepten met soja ' in de lokale bibliotheek geleend'.
- Klant: 'Oké... stuurt u daar dan twee van. Voor mij en mijn vrouw.'
- Telefoniste: 'Goed. Dat kost samen dertig euro.'
- Klant: 'Prima. Ik geef u het nummer van mijn creditkaart. Dat is....'
- Telefoniste: 'Sorry, meneer, maar u hebt uw toegestane bedrag al overschreden. U zult cash moeten betalen.'
- Klant: ' Okay! Ik haal het bedrag wel uit de muur voordat uw bezorger arriveert.'
- Telefoniste: 'Dat zal niet lukken, meneer, er staat niets meer op uw bankrekening.'
- Klant (boos): ' Dat is uw zaak niet! Stuur die pizza's en ik zorg wel dat ik het geld heb. Hoelang duurt het?'
- Telefoniste: 'U krijgt de pizza's over een uur bij u thuis. Hebt u haast, dan kunt u ze hier afhalen en contant betalen. Maar pizza's per motor vervoeren is niet aan te raden, meneer.'
- Klant (getergd): 'Hoe weet u dat ik een motor heb??'
- Telefoniste: 'Ik lees hier dat u uw afbetalingen van uw auto niet meer hebt kunnen doorbetalen en dat uw wagen in beslag is genomen. Maar uw motor is betaald, dus ik veronderstel dat u die gebruikt.'

Klant: '@#%/\$@&?#!'
Telefoniste: 'Mag ik U verzoeken om beleefd te blijven, meneer? U bent al eens veroordeeld geweest wegens belediging van een wetsdienaar. Een tweede aanklacht zou niet best zijn.'
Klant: (Sprakeloos)
Telefoniste: 'Nog iets anders, meneer?'
Klant: 'Neen... Of ja, toch wel: vergeet niet om ook de gratis twee liter Cola te leveren zoals in uw folder staat.'
Telefoniste: 'Sorry, meneer, een uitsluitingclausule in onze vergunning verbiedt ons om gratis dranken, die suiker bevatten, aan diabetici te geven.... wat dacht u van suikervrije Rivella, meneer? Die moet u natuurlijk wel betalen, maar...'
Klant: hangt op..

DE KEUKEN UIT MIJN KINDERTIJD

Toen.....

De keuken uit mijn kindertijd was altijd vol met mensen.
er stond 'n warme kachel in, wat had je meer te wensen?
de was hing er te drogen en de worst aan een spijker.
de koffie stond te pruttelen, waar was het leven rijker?
We zaten in ons keukentje met negen man te eten
met soep vooraf en pudding toe, ik zal 't nooit vergeten.
de afwas was het ergste niet, dan stonden we te zingen.
'n grote zinken teil, dat was ons bad, er waren ergere dingen.
De keukenmat werd opgerold, want vader kwam van de markt, ik zie hem nog zweten
De armen vol met groenten, we hadden weer te eten.
brood was er altijd op de plank en een varken in de kelder.
was 't vuil dan ging de dweil erdoor en alles was weer helder.

en NU.....

De keuken van onze kinderen, staat vol met apparaten
het nieuwste van het nieuwste, maar je kunt er niet mee praten.
de was zit in de droger, in de vriezer zit het eten.
het is ongekende luxe, als ik niet beter had geweten.
Ze eten in het keukentje, ja met wie dat toch verzon?
'n twee minuten maaltijd, zo uit de magnetron.
de afwas die gaat in 't machien, daar zitten ze niet mee.
en zingen dat hoeft ook al niet meer, ze draaien een cd.
Geen teil meer, maar een bubbelbad, 'n auto voor de deur
wie nou niet tevreden is, dat is een ouwe zeur.
wij hadden al die dingen niet, maar toch wel ietsje meer.
'n kostbaarheid in 't leven; gezelligheid en sfeer.

MAAS II—VERVOLG

Nederland schijnt ca 6000 kilometer aan bevaarbaar water te hebben. Talloze kanalen en riviertjes doorkruisen ons waterige landje. Maar tevens is het één grote delta en het stroomgebied van twee belangrijke rivieren, te weten de Rijn en de Maas. Samen voeren deze twee rivieren vrijwel elke regendruppel en elke sneeuwvlok die valt in een groot deel van Europa, af naar zee.

De Rijn is hierbij verreweg de belangrijkste van de twee. Ze is met haar lengte van ruim 1300 km en een debiet (de hoeveelheid water die per seconde passeert) van ongeveer 1700 kubieke meter per seconde, een reus vergeleken met haar zusje, de Maas. Die heeft namelijk maar een lengte van ruim 900 km en een debiet van ongeveer 200 m³/sec. De Rijn heeft tevens een belangrijk aandeel gehad in de ontwikkeling van Rotterdam als grote havenstad. De rivier verbond immers Duitsland en een groot deel van de rest van Europa met de zee. (Rotterdam transitohaven) Kortom, ze is heel bepalend voor ons land geweest, en nog steeds. Toch gaan we er wel een beetje vreemd mee om. Ze is de grens van ons land maar net gepasseerd of we veranderen haar naam al in “de Waal” en een stuk verder in “Boven Merwede”.

Buren

De Maas en de Rijn zijn in ons land dan wel buren, maar in het verleden lagen ze toch regelmatig met elkaar overhoop. Zoals dat vaak in het leven gaat, is de kleinste partij daarbij meestal de klos. Want wat wil het geval; door de aard van haar achterland ligt het gemiddelde niveau van de Rijn een stuk hoger dan dat van de Maas. De twee rivieren werden in ons land met elkaar verbonden door het riviertje de Andelse Maas in het land van Maas en Waal. (op het plaatje hieronder de Afgedamde Maas). Als er in het verleden in Europa veel regen of sneeuw was gevallen moesten beide rivieren maar zien hoe ze dit water via de Boven Merwede naar zee konden lozen.

Omdat de Rijn een stuk hoger ligt stond dan het water in de Waal en Boven Merwede vaak te hoog voor de Maas. Deze kon daardoor haar water niet kwijt, dit met flinke overstromingen als gevolg. Na heel veel overlast door regelmatige overstromingen werd in de negentiende eeuw besloten de Andelse Maas met een sluis, af te sluiten en voor de Maas een andere route naar zee te gaan graven. Deze rivier zou later de Bergse Maas gaan heten. Het werd een enorm project want er moest een rivier / kanaal van bijna 25 km worden gegraven. Het was tevens een project waarbij veel werklozen werden ingezet. Dagloon toen van een grondwerker, één gulden per dag (met één cent inhouding voor het ziekenfonds). Er moest in totaal ca 16 miljoen kubieke meter grond worden verplaatst. De modernste technieken van die tijd werden ingezet. Men begon met graven in 1888 en in 1894 was de klus geklaard. Echter pas in 1904 konden Koningin Wilhelmina en Prins Hendrik het nieuwe “kanaal”, de Bergse Maas genaamd, openen.

Het probleem is overigens nog steeds actueel want Herinnert u zich nog de bijna-overstromingen in januari 1995 in het land van Maas en Waal en omstreken?

Het was toen ondanks alle maatregelen weer even heel erg spannend. Circa 250.000 mensen moesten toen hals over kop hun huizen verlaten in verband met de dreigende overstromingen van Maas, Rijn en Waal, die gelukkig n t niet plaatsvonden. Daarna zijn de dijken nog eenmaal verhoogd maar ook dat heeft z'n grenzen. Bodemdaling en stijgend rivierwater zullen voor ons land altijd een punt van zorg blijven.

Naamgeving

We weten nu dus dat de Rijn verreweg de grootste en belangrijkste rivier van Nederland is, dan is het toch eigenlijk vreemd dat de naam van deze rivier zo weinig voorkomt in ons taalgebied. Er zijn een paar plaatsjes waar haar naam in voorkomt, zoals Rijsaterwoude, Alphen a/d Rijn. Je hebt verder nog de Oude Rijn, de Neder-Rijn en de Kromme Rijn en uiteraard het gebied waar de meesten van ons wonen, de Rijnmond, maar daar houdt het toch wel zo'n beetje mee op.

Met wat moeite vindt je misschien hier en daar nog wel wat namen of begrippen waarin het woordje Rijn voorkomt, maar echt populair blijkt de naam in ons land niet te zijn. (wellicht toch haar afkomst?) Kijk je daarentegen naar de invloed die de toch veel kleinere Maas op ons taalgebied heeft, dan is het resultaat een stuk indrukwekkender. Steden, rivieren, kades, kanalen en zelfs dagbladen dragen haar naam. Een greep uit mijn geheugen en een goede atlas, levert in willekeurige volgorde het volgende lijstje op.

Maasbracht, Maassluis, Maastricht, Maasduinen, Maasbree, Maasdonk, Maasdriel, Maasmechelen de Oude Maas, de Binnen Maas, de Bergse Maas, de Afgedamde Maas, de Maasmond, de Maastunnel, Overmaas (Rotterdam Zuid), de Maasbruggen de Maasbode, de Maaskant, de Maasboulevard, de Maaspost, de Brielse Maas, de Andelse Maas / afgedamde Maas, de Grens-Maas, Maasbommel, de Maasdelta, Land van Maas en Waal, Maasdijk, Maashaven, Maaseik, Maasdam, Maas-Waalkanaal, Maasland, Maasmechelen, Maashees en niet te vergeten de Maasvlakte en vooral niet de Maasstad – Rotterdam.

En ook al weten we nu, dat er tegenwoordig geen druppel Maaswater meer langs Rotterdam vloeit, de Maasstad blijft me toch het meest vertrouwd in de oren klinken. Rotterdam de Waalstad of nog erger de Rijnstad. Dat klinkt toch voor geen meter?

De Maas

De Maasbruggen in Rotterdam, links de oude Willemsbrug en rechts de Koninginnebrug met de beroemde "Hef"

ENQUÊTE SECONER BIJEENKOMSTEN, C.Q. REÛNIES.

Tot nu toe heeft het Seconer bestuur als hoofdactiviteit ieder jaar een reünie georganiseerd. Deze reünie wordt door velen gewaardeerd en is tot nu toe een succes geweest.

Toch moeten we constateren dat gepensioneerden van sommige afdelingen niet of nauwelijks aan de reünie deelnemen. Ook deze collega's willen we graag bereiken.

Daarom achtten we het opportuun om te bekijken of er wensen zijn om de ontmoetingen tussen oud-collega's op een ander wijze tot stand te brengen.

Door middel van een eenvoudige enquête willen wij bepalen of er mogelijk andere wijzen zijn waarop wij andere dan wel meer personen kunnen interesseren elkaar te ontmoeten.

Tot nu toe gaat het ons om een inventarisatie van de wensen die mogelijk leven onder onze deelnemers.

Indien er voorkeur zou zijn voor een duurdere optie dan de huidige zou dit inhouden dat de regelmaat wat lager zou gaan worden dan tot nu toe wordt gehanteerd.

Wij hopen dat velen mee willen doen aan deze inventarisatie.

Enquête vragen:

Bent u de afgelopen jaren deelnemer geweest van de georganiseerde reünies?

☐ Ja- ☐ Nee

En zo ja, vindt u dit een goede formule?

☐ Ja- ☐ Nee

Wilt u van onderstaande alternatieven aangeven welke mogelijk door u zou worden bezocht?

☐ Bijeenkomst overdag met koffie en aansluitend diner

☐ Bijeenkomst met diner in de -vroeg- avonduren

☐ Museumbezoek met toelichting en lunch tussendoor

☐ Continuering van de reünie zoals dat de afgelopen jaren heeft plaatsgevonden

☐ Bezoek Raffinaderij (avond) met rondleiding door -onder meer- RMO, NCCR (afhankelijk van toestemming en in overleg met raffinaderij management), gecombineerd met een rondvaart incl. diner door de Rotterdamse haven

☐ Koffie, bijpraten, diner gekoppeld aan bezoek van een musical, cabaret of toneelvoorstelling

☐ Bootreis met bezoek aan evenement

☐ Busreis met bezoek aan evenement

☐ Theaterbezoek met diner

Hieronder is plaats voor eventuele opmerkingen en/of alternatieven.

Stuur a.u.b. een foto of scan van het ingevulde formulier naar: secretaris@seconer.nl

PERSONALIA

Met Pensioen : in deze editie: 125 ervaringsjaren gepensioneerd

1 Oktober 2019	J. (Jos) Barends, SME Commissioning,, 42 dienstjaren
1 December 2019	A.J. (Andy) Smith, Asset Team Leader Oil Movement , 40 dienstjaren
1 December 2019	H. (Herman) Rimmelzwaal, Allround Operator, 43 dienstjaren

Overleden :

10 november 2019	Dhr. René Gijsbers in de leeftijd van 69 jaar
4 december 2019	Dhr. J. (Johnny) Twijzel in de leeftijd van 77 jaar

Jubilarissen > 30- jarig jubileum: (bron WijbijBP)

1-12-2019	P. (Peter) LeKluse	40 jaar
1-1-2020	J. (Jan) Bevaart	40 jaar
1-1-2020	H.B, (Huib) Hoedemaker	40 jaar

De redactie ontvangt, vanwege de privacywetgeving (AVG), niet automatisch bericht van overlijden. Als u er prijs op stelt om het overlijden van een oud-collega bekend te maken in Seconer-Nieuws stuur dan een bericht naar:

redactie@seconer.nl

BELANGRIJK!

Seconer-Nieuws en de Algemene Verordening Gegevensbescherming:

Zoals jullie eerder in Seconer-Nieuws hebben kunnen lezen mogen gegevens niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioen-uitvoerder of de administratie van BPRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u Seconer-Nieuws wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres: Redactie@seconer.nl

seconer

Stichting Senioren Contact Nerefco, contactorgaan voor senioren van BP Raffinaderij Rotterdam en Texaco

REDACTIE SECONER-NIEUWS

Rinus Poppelaars
Eindredactie
Bogerdweg 39
4315CB DREISCHOR
0623695978

Poppelm@zeelandnet.nl

Piet van Kessel
Scherpenhoek 80
3085EG ROTTERDAM
010-5016851

Kessel.PA@inter.nl.net

Klaas Kuipers
Slotlaan 28
3233DD OOSTVOORNE
0181-485797

klaas-ali.kuipers@planet.nl

Rob van Breda
Lumeyweg 49
3231CD BRIELLE
0181-416364

rivanbreda@gmail.com

BESTUUR STICHTING SECONER

Gerrit van de Peppel, Voorz.

Marmot 11
3225 RD Hellevoetsluis
0181 310108

voorzitter@seconer.nl

Paul Vieveen

Van Hogendorpstraat 9
3299AR Maasdam
078 6763237

secretaris@seconer.nl

Piet Timmers

Eemsteyn 1
4251HM Werkendam
06 22898310

penningmeester@seconer.nl

Leny Voorberg

Annie M.G. Schmidtsingel 34
4421TA Kapelle
06 30609798

leny@seconer.nl

Jan Ketellapper, IT-zaken

Gaarde 7
3232 VW Brielle
06 19200128

info@seconer.nl

Rinus Poppelaars

Bogerdweg 39
4315CB Dreischor
06 23695978

redactie@seconer.nl

Rekening nummer Stichting Seconer: NL57RAB0 00142030600

BELANGRIJKE ADRESSEN**Seconer mutaties**

Nieuw lid - Recent gepensioneerd

www.seconer.nl Klik aan: CONTACT (bruine balk)

Kies doorgeven: Personalía/adreswijziging/e-mail wijzigen
of schriftelijk Van Hogendorpstraat 9 3299 AR Maasdam.

ASR Levensverzekering N.V.

Postbus 2072– 3500HB Utrecht

Tel.: 030-2574400

e-mail: www.asr.nl/e-mail

Www.mijnaspensioen.nl/chevron

Pensioenfonds BP

website: www.pensioenfondsbp.nl

adres: Pensioenfonds BP

p/a Syntrus Achmea

Postbus 90170, 5000 LM Tilburg

Telefoon (09.00-17.00 uur): 013 4622352

e-mail: pensioenfondsbp@achmea.nl

BP Raffinaderij Rotterdam B.V.

Doorgeven van mutaties:

T.a.v. afdeling HR-services

Postbus 1131

3000BC Rotterdam